

אינהאלט פונעם מעשה־בוך

2

דעקל

3

קאפיטל 1: גרייט פאר א באזוך

4

קאפיטל 2: די ערשטע חיה

5

קאפיטל 3: א העכערע שפיל

6

קאפיטל 4: ביים פענצטער

7

קאפיטל 5: דער פרייער ווינקל

8

קאפיטל 6: פיר גרינע שטיקלעך

9

קאפיטל 7: צוויי גוטע טישן

דער גאסט וואס דארף שטילקייט

א קוזינע אויף א באזוך און א שפיל מיט צו פיל גערויש

פארן עלטער 9-12

קאפיטל 1: גרייט פאר א באזוך

רבקי לייגט די הילצערנע שטיקלעך אין א זעקל און שטעלט זעקס בלייפעדערס ארום דעם טיש.

איר קוזינע אסתר קומט פארן נאכמיטאג. רבקי האט געפלאנט א שפיל וואו יעדער צייכנט א חיה און די אנדערע פרובירן צו טרעפן וואס עס איז. די אומריכטיגע ענטפערס זענען אפט מער שמייכל־ווערטיג פון די ריכטיגע.

אירע יונגערע שוועסטער האבן שוין אויסגעקליבן פלעצער.

מאמי, מיט די האר צוגעדעקט אונטער א טונקל־בלויען טיכל, העלפט אפרוימען דעם סערוויר־טאץ פונעם עק טיש.

'לאז יענעם ווינקל פריי,' זאגט זי. 'מיר וועלן עס אפשר דארפן.'

רבקי מיינט מען וועט עס דארפן פאר מער פאפיר.

קאפיטל 2: די ערשטע חיה

אסתר קומט מיט א קליינעם שטאפענעם זעקל. זי באגריסט יעדן און זעצט זיך לעבן רבקי.

די ערשטע צייכענונג זעט אויס ווי א קארטאפל מיט פיס.

'א קעמל!' זאגט סורי.

'א קארטאפל וואס פרובירט צו ווערן א קעמל!' זאגט חני.

יעדער לאכט אויסער אסתר. זי שמייכלט אביסל און דריקט דערנאך די הענט צו די קניען.

רבקי גיט איר די קומענדיגע בלייפעדער.

'דיין רייע.'

אסתר שאקלט מיטן קאפ. 'קען איר קוקן?'

'אבער צייכענען איז דער בעסטער חלק.'

'איר וואלט ענדערש געקוקט.'

קאפיטל 3: א העכערע שפיל

רבקי באשליסט אז די שפיל איז מסתמא צו פאמעליך פאר אסתר.

זי ברענגט דעם זעקל מיט די שטיקלעך. יעצט וועט יעדער ארויסנעמען אן אות און זיך איילן צו זאגן א חיה וואס הייבט זיך אן מיט דער אות.

סורי שרייט נאך איידער זי קוקט אויף איר שטיקל.

'העלפאנד!'

'דו האסט א מ', זאגט חני.

'אן העלפאנד וואס הייסט מאיר!'

חני לאכט אזוי שטארק אז זי ווארפט אראפ צוויי שטיקלעך אויפן דיל.

אסתר רוקט צוריק איר שטול. זי קוקט צו איר שטאפענעם זעקל.

רבקי שפירט א קליינעם קנופ אין בויך. זי האט פרובירט צו מאכן דעם באזוך געשמאק. פארוואס רוקט זיך אסתר כסדר אוועק דערפון?

קאפיטל 4: ביים פענצטער

אסתר גייט צום פענצטער מיט א גלאז וואסער. רבקי גייט נאך.

'ווילסטו אן אנדערע שפיל? איך קען א סאך.'

'איך האב ליב פאזלס,' זאגט אסתר. 'שטילע.'

'דאס איז שטיל ווען קיינער לאכט נישט.'

בשעת רבקי זאגט עס, הערט מען נאך א געשריי פונעם טיש.

אסתר קוקט אראפ אויף איר וואסער.

רבקי הערט אויף פארטיידיגן די שפיל.

'איז דער טומל צו סאך?'

אסתר שאקלט מיטן קאפ. 'איך בין מיד פון דער לאנגער נסיעה. איך

וויל זיין דא. נאר נישט אין מיטן פון דעם גאנצן טומל.'

קאפיטל 5: דער פרייער ווינקל

אין איר שטאפענעם זעקל האט אסתר א קליינעם פאזל מיט א גארטן־וועג. זי האט עס געברענגט אויב איינער וויל העלפן.

רבקי קוקט אויפן פרייען ווינקל פונעם טיש. ער איז נאנט צו די הויכע שפילער.

זי פרעגט מאמי צי זיי קענען ענדערש נוצן דאס קליינע טישל ביים פענצטער.

מאמי העלפט עס אוועקרוקן פונעם פארנומענעם אריינגאנג צום צימער.

רבקי ברענגט א פלאכן טאץ פארן פאזל. אסתר גיסט ארויס די שטיקלעך.

ביים גרויסן טיש רופט סורי: 'הערן מיר אויף?'

'איר קענט ווייטער שפילן,' זאגט רבקי. 'אסתר און איך פרובירן דאס.'

קאפיטל 6: פיר גרינע שטיקלעך

זיי געפינען קודם דעם גארטן־ראנד. אסתר דרייט א שטיקל מיט צוויי געלע בלומען.

'איך מיין דאס געהערט לעבן דעם וועג.'

רבקי פרובירט עס. דער ראנד פאסט נישט.

'א זייער עקשנות'דיגע בלום,' שעפטשע זי.

אסתר לאכט שטיל.

חני קומט זען וואס זיי טוען. זי וויל העלפן, אבער רופט אריבער דעם צימער צו דערציילן סורי וועגן די בלומען.

רבקי רירט אן דעם ראנד פונעם טאץ.

'מיר האלטן דאס טישל שטיל. דו קענסט דא שטיל העלפן אדער צוריקגיין צו דער שפיל.'

חני זעצט זיך און זוכט גרינע שטיקלעך.

קאפיטל 7: צוויי גוטע טישן

ביז אסתר'ס מאמע קומט, האט דער גארטן א וועג, א וואנט און רוב פונעם בוים.

די חיות־שפיל ביים אנדערן טיש איז געווארן א שפיל וועגן עסן. סורי האט ענדליך געפונען א ריכטיגן נוצן פאר איר מ.

'מאקאראני!'

אסתר פאקט פארזיכטיג איין דעם אומפארטיגן פאזל. 'קענען מיר ענדיגן דעם קומענדיגן מאל?'

רבקי שאקלט מיטן קאפ.

זי האט זיך פארגעשטעלט א באזוך וואו יעדער שפילט די זעלבע שפיל און לאכט אינעם זעלבן מאמענט.

אנשטאט דעם זענען געווען צוויי טישן. ביי איינעם האט סורי געשריגן מאקאראני. ביים אנדערן האט אסתר געפונען פיר גרינע שטיקלעך.

ביידע טישן האבן פלאץ פאר איינעם וואס וויל זיין דא.